

שָׂרָה שָׁמַע בְּקֶלֶה כִּי בַּיִצְחָק יִקְרָא לְךָ זָרָע, וְלֹא בַּיִשְׁמָעָל. מַה פָּטוּב אֶחָר כֵּךְ? וַתָּלֶךְ וַתְּמַעַן בְּמִרְכָּבָר בָּאָר שָׁבָע.

השלמה מהחומרות (סימן ט) וישבעם אברם בברוך וגומר בראשית כא). רבבי ברוך אמר, מה זה שם על שכמה? אלא שהזהירה על על האמונה ולעמד בימה שהיתה בתהלה. כתוב אכן שם על שכמה, וכתווב שם (שםות ט) שם לו חק ומפט. מה להן על השכינה, אף כאן על השכינה. מה עשתה? בין שראתה עצמה יוצאת מרשותו של אברם, חזרה לקלקלה, כתובו (בראשית כא) ותלך ותמע. מה זה ותמע? שמתעפה אמר עבודה זורה וגולדי בית אביה. כתוב אכן ותמע, וכתווב שם (ירמיה י) הבעל הימה מעשה תעטועים: (עד

פעטעים: ע"כ מהחומרות. כתוב אכן ותמע, וכתווב שם (ירמיה י) הבעל הימה מעשה תעטועים. והקדוש ברוך הוא בגול אברם לא עזב אותה ואת בנה.

בא ראה, בהתחילה כשהלכה לפני שורה מה כתוב? כי שם עלה עינך. ובכאן שטעטה אחר פוכבים ומצלות, אף על גב כתובות ותשוא את קולה ותבע, מה כתוב? כי שם אללים אל קול הנער, ולא כתוב כי שם אללים את קולך.

באשר הוא שם, הרי פרשונה שלא בר ענש הוא אצל בית הדין של למלعلا, שחררי בית דין של מטה מענישים משלש עשרה שנה ומעלה, ובית שלל מעלה מעשרים שנה ומעלה, ואף על גב שהה רשות, אינו בן ענש. והרי פרשונה, והוא שכתוב באשר הוא שם.

קדושא בריך הוא, כל אשר תאמר אליו שרה שמע בקהל כי יצחק יקרא לך זרע, ולא בישמעאל. מה כתיב לבתר ותלך ותמע במקבר באר שבע.

השלמה מהחומרות (סימן ט)

וישבעם אברם בברוך וכו' רבבי ברוך אמר, מהו שם על שכמה אלא שהזהירה על עול האמונה ולעמד בימה שהיתה בתהלה כתיב הכא שם על שכמה וכתיב הtmp (שםות ט"ז) שם לו חק ומפט. מה להן על השכינה, אור הכא על השכינה. מה עשתה בין שראתה עצמה יוצאת מרשותו של אברם חזרה לקלקלה דכתיב מרותו מהי ותמע שתעה אחר עבודה זורה וגולדי בית אביה כתיב הכא ותמע כתיב הtmp (ירמיה י) הבעל הימה מעשה תעטועים: (עד כאן מהחומרות)

בתיב הכא ותמע וכתיב הtmp (ירמיה י) הבעל הימה מעשה תעטועים. וקדושא בריך הוא בגיניה דאברם לא שביק. לה ולברה. היא חי, בקדמתא כד איזלה מקמה לשורה מה כתיב כי שם יי אל ענייך. והשתא דעתאות בתר כוכבים ומצלות אף על גב דכתיב ותsha את קולה ותבד. מה כתיב כי שם אללים אל קול הנער. ולא כתיב כי שם אללים את קולך.

באשר הוא שם. היא אוקמייה דלאו בר עונשא הוא לגבי בי דינא דלעילא, דהא בי דינא דלטפה ענשין מתליסר שניין ולעילא, וכי דינא דלעילא מעשרים שניין ולחלאה. ואף על גב דחיקבא היה, לאו בר עונשא היה. והא אוקמייה, ורק הוא דכתיב באשר הוא שם.

אמר רבי אלעזר, אם כן, מי שמסתכלק מהעוולם בטטרם הגיעו ימי לעשרים שנה, מאיזה מקום נענש, משום שהרי משלש עשרה שנים ומטה אינו בר ענשים אלא בחטאיך אבוי, אבל משלש עשרה ומעלה מהו? אמר לו, הקדוש ברוך הוא חס עליה שימות זכאי (לא מות חי) ונזון לו שכט טוב בעולם בהוא, ולא ימות חיב שיענש באותו עולם, ובארורה.

אמר לו, אם אינו חיב ולא הגיעו ימי לעשרים שנה, בין שהסתכלק מהעוולם בטהר הוא ענשו? אמר לו, בזה מתקיים, (משלו י) ויש נספה بلا משפט. שפצענש יורד לעולם, הוא (הדין) פוגע ביל כונה למעלה ולמטה באותו משחית, ויענש כשלא

משגיחים עלייו מלמעלה. ועלינו כתוב (שם ח) עוננותו ילכדנו את הרשות ילכדנו את הרשות. את - לרבות מי שלא הגיעו ימי להענש. עוננותו ילכדנו אהה הרשות, ולא בית הדין שלמעלה. ובחייב מטהתו יתמה, ולא בית דין שלמטה. לכן כתוב כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם.

רבי שמעון פתח ואמר, (ויקרא כ) וזכרתי את בריתך יעקוב. מלא בראו לך? אלא בשני צדדים הוא (הט). סוד של חכמה אחד. שהוא הסוד של דרכה של חכמה, המקיים שworah בו יעקב. אבל פסוק זה נאמר על הгалות של ישראל. שפחים בתוך הgalות, אותו זמן שיפקדו נפ שבקן, הם יפקדו בסוד של וא"ו,

והוא באלו' הששי. ופקודה בסוד של וא"ו ששה רבעים וחצי זמן. ובזמן של ששים שנים לברית הדלת באלו'

אמר רבי אלעזר אי הכי מאן דאסטלק מעלה מא עד לא מטון יומי לעשרין שניין, מאן אמר אתה נשען, בגין דהא מתליסר שניין ולתפא לאו בר עונsha איהו אלא בחטאוי דאבוי. אבל מתליסר שניין ולעילה מהו, אמר ליה קדשא בריך הוא חס עליה דלימות זכאי (לא מות חי) ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא לימות חייב דיתגעש

בההוא עלמא ואוקמיה.

אמר ליה אי חייב הוא ולא מטון יומי (דף קו"ט ע"א) לעשרין שניין מהו בגין דאסטלק מעלה מא במאו עונשיה. אמר ליה ברא אתקים (משלו י) ויש נספה שלא משפט. דבר עונsha נחית לעלמא איהו (ריא) אערע שלא כונה לעילה ותפא בההוא מחבלא ויתגעש פד לא אשגחו עליה מלעילה.

ועליה כתיב, (משלו ח) עוננותו ילכדנו את הרשות. את לאסガאה מאן דלא מטון יומי לאתגעש. עוננותו ילכדנו אהה הרשות (את הרשות) ולא כי דינא דליך, ובחייב חטאתו יתמה ולא כי דינא דמתפה. בגין לכך כתיב כי שמע

אליהם אל קול הנער באשר הוא שם.

רבי שמעון פתח ואמר, (ויקרא כ) וזכרתי את בריתך יעקוב מלא בואהו אמא. אלא בתני סטרין איהו (אנון). רוזא דחכמתא חדא. דאייהו רוזא דרגא דחכמתא. אחר דשורי ביה יעקב. אבל הא קרא על גלוותא דישראל אמר, דבר אנון גו גלוותא, הוה זמנה דיתפקדון (ביה זקוף) יתפקדון ברוזא דואו. ואיהו באלו' שתיתטא.

ופקידה ברוזא דואו שית רגעי ופלג עידן. ובזמן דשתיון שניין לעבורא קדשא